

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 20Co/53/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8319201196
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 03. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Boroň
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2021:8319201196.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Michala Boroňa a členov senátu JUDr. Branislava Brezu a JUDr. Viery Kandrikovej v spore žalobcu: V. I. R., nar. XX.XX.XXXX, bytom H. XXX/X, XXX XX S. W., proti žalovanej: H. Z. R., nar. XX.XX.XXXX, bytom G. XXX, XXX XX R., o zaplatenie 300 eur s prísl., o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Humenné č.k. 7C/8/2019-61 zo dňa 26.08.2020 takto

rozhodol:

I. Potvrdzuje sa rozsudok vo vyhovujúcom výroku a vo výroku o trovách konania.

II. Stranám sporu sa náhrada trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Humenné (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozhodol, cit.: „Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 150,- eur a to do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Žalobu vo zvyšnej časti zamietá. Žiadna zo strán sporu nemá právo na náhradu trov konania.“

1.1. V odôvodnení svojho rozhodnutia okrem iného uviedol, že v danej právnej veci nebolo sporné, že dňa 21.03.2017 pôvodný žalobca Z. R. vložil na účet žalovanej sumu 300 eur, a že tieto finančné prostriedky boli určené na úhradu vodičského kurzu pre dcéru žalovanej W.. Táto suma však bola žalovanou spotrebovaná na iný účel, a to na úhradu nákladov na chod domácnosti. V konaní tiež nebolo sporné, že p. R. požiadal žalovanú o vrátenie sumy 300,- Eur, a to esemeskou v mesiaci január 2018 a písomne v mesiaci november 2018. Žalovaná túto sumu nevrátila.

1.2. Ďalej uviedol, že pôvodný žalobca odôvodnil podania žaloby tým, že žalovanej sumu 300 eur požičal a žalovaná mu finančné prostriedky napriek jeho výzvam nevrátila. Obrana žalovanej v konaní bola založená na skutkových tvrdeniach o tom, že suma 300 eur jej bola poskytnutá ako dar, pričom ona o poskytnutie sumy 300 eur sama nežiadala. V priebehu súdneho konania pôvodný žalobca zomrel a súd v konaní pokračoval s jeho dedičmi, a to manželkou a synom, pričom manželka zobrala žalobu späť a súd preto konanie medzi manželkou pôvodného žalobcu a žalovanou právoplatne zastavil. Na strane žalobcu potom v konaní vystupoval syn p. Z. R..

1.3. Uzavrel, že v danom prípade žalovaná neuniesla dôkazné bremeno ohľadom preukázania skutočnosti, že finančné prostriedky vo výške 300 eur jej boli zo strany p. Z. R. poskytnuté ako dar, teda že medzi nimi bola uzatvorená darovacia zmluva.

1.4. Poukázal na skutočnosť, že v konaní nebolo preukázané, aby žalovanej finančné prostriedky vo výške 300 eur boli poskytnuté ako dar. Konanie pôvodného žalobcu pred začatím súdneho konania svedčí o tom, že finančné prostriedky žalovanej iba požičal, pričom účel ich poskytnutia pre posúdenia žalobcovho nároku nie je smerodajný. V konaní vypočutý právny nástupca pôvodného žalobcu, jeho syn, vo svojej výpovedi nepoprel, že jeho nebohý otec sa počas jeho spoluzitia so žalovanou s nimi

stýkal, navštevoval ich. Teda v tom čase mali medzi sebou dobrý vzťah. Jeho otec pri návštevách im formou daru dal aj finančné prostriedky, a to ich osobným odovzdaním, a to k jeho rukám. Pokiaľ sa však jedná o sumu 300 eur, tak túto poukázal na účet žalovanej.

1.5. Dospel k záveru, že medzi pôvodným žalobcom a žalovanou nedošlo k uzatvoreniu darovacej zmluvy, predmetom ktorej mali byť finančné prostriedky vo výške 300 eur. Žaloba vo veci bola teda podaná dôvodne. Žalovaná napriek výzvam pôvodného žalobcu mu ním poskytnuté finančné prostriedky nevrátila. V danej právnej veci pôvodný žalobca zomrel a súd v konaní pokračoval s jeho zákonnými dedičmi, a to manželkou a synom. Výška ich zákonných dedičských podielov je u každého 1. Manželka pôvodného žalobcu zobrala žalobu späť a vo vzťahu medzi ňou a žalovanou bolo konanie právoplatne skončené.

1.6. V danom spore výška zákonného dedičského podielu žalobcu predstavuje 1, preto žalovanú zaviazal žalobcovi zaplatiť sumu 150 eur, t.j. 50 % zo sumy 300 eur a vo zvyšnej časti žalobu ako nedôvodnú zamietol.

1.7. O trovách konania rozhodol v súlade s ustanovením § 255 ods. 1, 2 a § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku.

2. Proti tomuto rozsudku podala v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaná, v ktorom okrem iného uviedla, že nebohý sa nikdy nevyjadril, že ide o pôžičku a dokonca nechcel aby sa o týchto peniazoch niekto dozvedel, konkrétne jeho syn, manželka a vnúčatá. Nikdy nespomenul ani to, že ich má vrátiť a dokedy, neurčil spôsob vrátenia údajnej pôžičky. Finančné prostriedky nedal v prítomnosti nejakého svedka, ak už nebola spísaná dohoda o pôžičke, ktorá by jednoznačne potvrdzovala, že ide o pôžičku. Ďalej uviedla, že ju zaráža, že v pojednávaní pokračoval syn nebohého, keď veľmi dobre vedel, že jej ešte dlhuje za nájom, keď ešte aj so svojim synom bývali v spoločnej domácnosti s ňou a jej deťmi. Navrhla zmeniť napadnuté rozhodnutie a žalobu zamietnuť.

3. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovanej uviedol, že považuje napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie za správne, riadne odôvodnené po skutkovej aj právnej stránke. Navrhol odvolanie zamietnuť a potvrdiť napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie.

4. Krajský súd v Prešove (ďalej len odvolací súd), príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“), vzhľadom na včas podané odvolanie preskúmal rozsudok ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania a dospel k záveru, že odvolanie žalovanej nie je dôvodné.

5. Po preskúmaní obsahu súdneho spisu má odvolací súd za preukázané, že procesnou obranou žalovanej v priebehu celého konania bolo tvrdenie, že pôvodný žalobca jej sumu 300 eur daroval, a teda v danom prípade nejde o pôžičku.

6. Podľa § 380 ods. 1 CSP, odvolací súd je odvolacími dôvodmi viazaný.

7. Odvolací súd podrobne preskúmal všetky rozhodujúce otázky, ktoré boli vo veci vznesené a v plnom rozsahu sa stotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie, ktorý v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre posúdenie danej veci, vecne správne rozhodol a svoje rozhodnutie odôvodnil v súlade s ust. § 220 až § 222 CSP.

8. Odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie je vecne správne, pričom v jednotlivostiach naň poukazuje aj odvolací súd. Z uvedených dôvodov sa odvolací súd v odvolacom konaní obmedzil iba na konštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia (§ 387 ods. 2 CSP).

9. V prvom rade považoval odvolací súd za nevyhnutné zdôrazniť, že odvolací prieskum bol na základe zásady neúplnej apelácie v odvolacom konaní striktno vymedzený odvolacími dôvodmi formulovanými v podanom opravnom prostriedku.

10. Vo vzťahu ku komplexu odvolacích námietok žalovanej odvolací súd uvádza, že súd môže zásadne vykonať iba tie dôkazy, ktoré navrhli strany sporu. Proces dokazovania je v Civilnom sporovom poriadku vybudovaný na princípe kontradiktórnosti konania, dispozičnom princípe, zásade formálnej pravdy ako aj koncentračnej zásade.

11. Súd má obmedzenú dôkaznú iniciatívu, ktorá sa v Civilnom sporovom poriadku presúva na procesné strany. Obzvlášť dispozičný princíp, princíp kontradiktórnosti konania a zásada formálnej pravdy majú v sporových konaniach podľa Civilného sporového poriadku obrovský význam najmä vo vzájomnej kombinácii, pretože práve ich dôsledným uplatňovaním možno dosiahnuť stav, v ktorom zodpovednosť za výsledok sporu leží najmä na stranách sporu.

12. Princíp kontradiktórnosti a zásada formálnej pravdy (resp. zásada prejednávacia), obsiahnuté v článkoch 8 a 9 základných princípov Civilného sporového poriadku, spočívajú v tom, že každá zo strán sporu je povinná niesť bremeno tvrdenia a dôkazné bremeno ohľadom tých skutkových okolností, ktorých existencia predurčuje jej výhru v súdnom spore; súd bremeno tvrdenia ani dôkazné bremeno nenesie a pri rozhodovaní vychádza len z toho, čo tvrdili a preukázali strany sporu.

13. Odvolací súd sa nestotožnil s tvrdením žalovanej o tom, že v konaní nebolo preukázané, že v predmetnom prípade išlo o pôžičku.

14. V konaní nebolo sporné, že z účtu pôvodného žalobcu boli dňa 20.03.2017 v prospech žalovanej na jej účet poukázané finančné prostriedky vo výške 300,- Eur. Výzvou na vrátenie pôžičky zo dňa 08.10.2018 pôvodný žalobca vyzval žalovanú na vrátenie sumy 300 eur. Zároveň z esemeskovej komunikácie medzi pôvodným žalobcom a žalovanou vyplýva, že pôvodný žalobca požiadal žalovanú o vrátenie sumy 300 eur, nakoľko peniaze neboli použité na ním určený účel. Žalovaná peniaze odmietla vrátiť, a to z dôvodu, že peniaze ním poslané boli použité na úhradu účtov, na ktoré syn pôvodného žalobcu neprispieval a peniaze si pôvodný žalobca mal pýtať od neho neskôr, peniaze považovala za dar a boli určené na vodičský kurz pre jej dcéru, no nebola stanovená lehota dokedy má byť urobený a nebolo to ani podmienené tým, že finančné prostriedky majú byť vrátené na jeho účet (č.l. 18-20 spisu).

15. Odvolací súd v zhode s názorom súdu prvej inštancie má za to, že medzi pôvodným žalobcom a žalovanou nedošlo k uzatvoreniu darovacej zmluvy (§ 628 Občianskeho zákonníka), predmetom ktorej mali byť finančné prostriedky vo výške 300 eur.

16. Žalovaná ani v odvolacom konaní nepredložila také dôkazy, ktoré by vyvracali žalobcom uplatnený nárok.

17. Správnemu výroku vo veci samej zodpovedá a správny výrok o trovách konania.

18. S poukazom na ustanovenie § 380 ods. 1 CSP odvolací súd napadnutý rozsudok vo vyhovujúcom výroku a v súvisiacom výroku o trovách konania ako vecne správny v súlade s ustanovením § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil.

19. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd s poukazom na ust. § 396 CSP v súlade s ust. § 255 CSP aplikujúc ust. § 257 CSP. Žalovaná ako procesne neúspešná strana nárok na náhradu trov odvolacieho konania nemá a úspešnému žalobcovi náhrada trov odvolacieho konania nebola priznaná, nakoľko odvolací súd v danom prípade vzhliadol dôvody hodné osobitného zreteľa.

19.1. Odvolací súd dôvody hodné osobitného zreteľa vzhliadol v predmete sporu, ako aj v skutočnosti, že strany sporu boli v minulosti v partnerskom vzťahu a obývali spoločnú domácnosť, a to aj v čase poskytnutia pôžičky žalovanej pôvodným žalobcom (otcom žalobcu), Sporné finančné prostriedky neboli použité na zaplatenie vodičského kurzu dcéry žalovanej, ale na chod domácnosti, ktorú obýval aj žalobca spolu so svojim synom, pričom tento svoje podližnosti voči žalovanej na nájomnom doposiaľ nevyrovnal. Navyše v danom prípade ide o drobný spor, žalobca sa k odvolaniu žalovanej vyjadril až po uplynutí súdom stanovenej 10-dňovej lehote bez uvedenia dôvodu, náhradu trov odvolacieho konania vo vyjadrení k odvolaniu žalovanej nežiadal a zároveň v konaní nebol zastúpený právnym zástupcom, preto mu v konaní žiadne trovy právneho zastúpenia nevznikli. Z týchto dôvodov žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd nepriznal.

20. Rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolaťel musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).